

۱۵۵۰

۲

۲۹۴۰

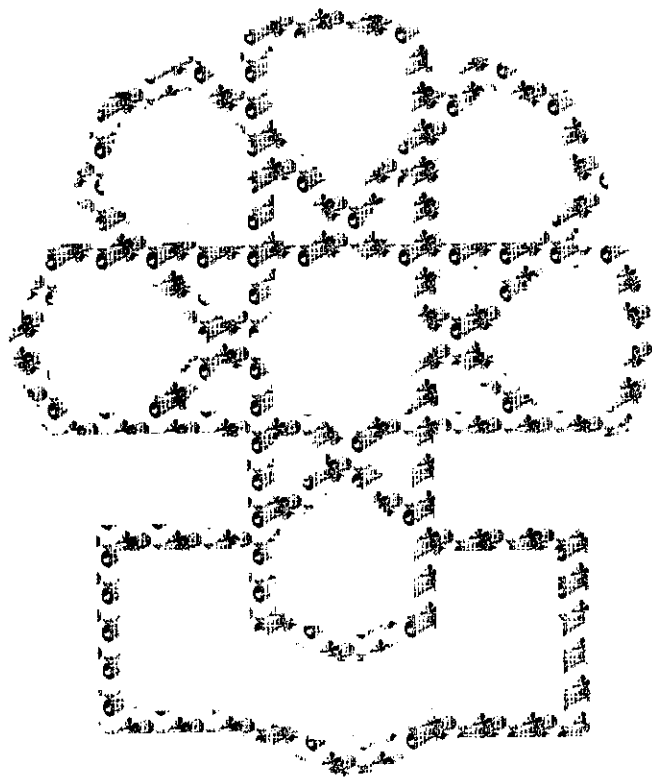

X

مروری فشرده بر

تبصره ۱۱

درباره لایحه بودجه ۷۷ - شماره (۴۶)

معاونت پژوهشی

دی ۱۳۷۶

کار: دفتر امور زیربنایی

کد گزارش: ۱۶۰۲۹۴۰

مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی
کتابخانه و واحد اسناد و کتابخانه ملی
شماره: ۷۲۳
تاریخ: ۱۷/۱۰/۷۶

مروری فشرده بر تبصره ۱۱
در باره لایحه بودجه ۷۷ - شماره (۴۶)

کد گزارش: ۱۶۰۲۹۴۰

۱- اهداف تبصره

بر اساس موضوع تبصره ۱۱ اعتباری در یکی از ردیف‌های هزینه‌های پیش‌بینی نشده برای اهداف عدالت اجتماعی منظور گردیده است. در متن تبصره ردیف اعتباری مشخص نگردیده است، اما با رجوع به ردیف‌های اعتبارات پیش‌بینی نشده، به نظر می‌رسد اعتبار منظور در ردیف ۵۰۳۰۳۰ حمایت از اقشار آسیب‌پذیر، معادل ۱۰۰۰ میلیارد ریال، اعتبار منظور شده برای موضوع این تبصره باشد. بر اساس موضوع تبصره هدف عدالت اجتماعی دولت از طریق اقداماتی برای ایجاد پوشش بیمه خدمات درمانی و تقویت قدرت خرید و بهبود وضعیت معیشتی ده درصد از جمعیت دارای کمترین سطح درآمد، مورد نظر بوده است.

۲- ارزیابی

در قانون بودجه سال ۱۳۷۶ و در لایحه بودجه ۱۳۷۷، به ترتیب اعتباری معادل ۴۸۷/۵ و ۴۹۰/۹ میلیارد ریال برای بیمه خدمات درمانی سه گروه اقشار آسیب‌پذیر، روستاییان و خویشان فرمایان (فاقد تمکن مالی لازم برای پرداخت هزینه سزانه بیمه) منظور شده است. رشد این اعتبارات در سال ۱۳۷۷ نسبت به سال قبل از آن حدود ۰/۷ درصد می‌باشد. به هر صورت حمایت از اقشار آسیب‌پذیر در برنامه‌های بیمه خدمات درمانی در سال ۱۳۷۷، مستلزم فراهم نمودن امکان رشد بیشتری نسبت به رشد پیش‌بینی شده در لایحه بودجه می‌باشد و در لایحه با عنایت به این موضوع و مشکل شناسایی افراد نیازمند در برنامه‌های حمایتی موجود، چنین شایسته دانسته شده است که بهبود وضعیت اعتباری برای بیمه خدمات درمانی این گروه فعلاً به صورت اعتباری با هزینه‌های پیش‌بینی نشده منظور شود. اگرچه مشکل یاد شده در شناسایی گروه‌های نیازمند بیمه خدمات درمانی و تعیین اعتبارات مربوط به آن برای این گروه‌ها، در زمان تدوین لایحه بودجه یک مشکل جدی محسوب گردیده است، اما رفع آن به طور مشخص در لایحه بودجه مورد توجه قرار نگرفته است. به هر صورت ضروری به نظر می‌رسد که موضوع مورد نظر در آیین نامه اجرایی، که تدارک شرایط لازم برای رفع مشکل شناسایی افراد نیازمند و تعیین اعتبار مناسب برای آن می‌باشد، در موضوع تبصره مورد اشاره قرار گیرد.

روش دوم مورد نظر برای برقراری عدالت اجتماعی در تبصره ۱۱، تقویت قدرت خرید و بهبود معیشت خانوارهای کم درآمد، یا خانوارهایی که در گروه ده درصد جمعیت دارای پایین‌ترین سطح درآمد می‌باشند، بیان شده است. برای تقویت قدرت خرید و بهبود معیشت خانوارهای کم درآمد، اعطای کمک‌های حمایتی نقدی یا جنسی می‌تواند صورت پذیرد. این کمک‌ها در قوانین بودجه عمدتاً از طریق سازمان بهزیستی و کمیته امداد امام خمینی به خانوارهای نیازمند پرداخت می‌شود. در تبصره تنها اشاره به تعداد محدودی از

گروه‌های نیازمند، شامل کودکان، خانواده‌های بی‌سرپرست یا دارای سرپرست زن، معلولان و خانواده‌های زندانیان نیازمند شده است.

۳- پیشنهاد

مشکل اجرایی در اعطای کمک‌های یاد شده کماکان شناسایی خانواده‌های نیازمند و مجموعه کسانی که در گروه‌های یاد شده و غیر آن قرار دارند، می‌باشد. چنانکه تاکنون مشاهده گردیده کمک‌های سازمان بهزیستی و کمیته امداد امام نیز تاکنون شامل تعداد محدودی از مجموعه نیازمندان گردیده است. بنابراین باید پیش‌بینی لازم در شناسایی کلیه گروه‌های نیازمند، به ترتیبی که در تبصره به عنوان ده درصد جمعیت دارای پایین‌ترین سطح درآمدی مورد اشاره قرار گرفته است، به عمل آید و این اقدامی است که باید پیش‌بینی انجام آن در آیین‌نامه اجرایی مربوطه گردد. این آیین‌نامه اجرایی همچنین باید مشخص نماید که چه مبالغی به هر یک از گروه‌های نیازمند پرداخت گردد. بنابراین مقتضی است در متن تبصره «آیین‌نامه اجرایی برای شناسایی گروه‌های نیازمند و مبالغ قابل پرداخت به هر یک» مورد تأکید قرار گیرد.

همچنین با توجه به موضوع تبصره که در آن اشاره به تقویت قدرت خرید و بهبود وضعیت معیشتی ۱۰ درصد از جمعیت دارای کمترین سطح درآمدی شده است، لازم است نحوه ارائه کمک‌های حمایتی از نوع نقدی و خدماتی (یا جنسی) متناسب با نیازهای خانوارهای دریافت‌کننده کمک‌ها، پیش‌بینی شود. برای این منظور تنها اطلاعات ترکیب هزینه‌های خانوارها در دهک‌ها، براساس اطلاعات بودجه خانوار، منتشره توسط مرکز آمار، مفید به نظر می‌رسد.

بنابراین مطابق موضوع تبصره، در متن تبصره برای آیین‌نامه اجرایی آن باید چنین پیش‌بینی شود: «آیین‌نامه اجرایی ... متناسب با ترکیب هزینه خانوارها براساس آخرین اطلاعات بودجه خانوار انواع خدمات نقدی و حمایتی (یا خدماتی) مشخص می‌شود».